

Czwartek 28 października 2004

6. podkreśla odpowiedzialność państwa kontrolującego dany obszar związaną z ostrzeganiem i podejmowaniem kroków mających na celu ochronę ludności cywilnej, w tym również poprzez edukowanie dzieci i informowanie o pomocy ofiarom niewybuchów powojennych;
7. nalega, aby Państwa Członkowskie UE podjęły natychmiastowe kroki mające na celu zapewnienie, że miny przeciwpancerne mogące eksplodować w obecności, bliskości lub przy kontakcie z osobami zostały zniszczone w myśl postanowień Konwencji Ottawskiej;
8. wzywa wszystkie Państwa Członkowskie UE, które wykorzystywały amunicję kasetową, do zapewnienia pomocy ludności dotkniętej związanymi z nią problemami; wzywa również Komisję Europejską do zwiększenia pomocy finansowej, z wykorzystaniem wszelkich dostępnych instrumentów, dla społeczności i osób dotkniętych problemami związanymi z amunicją kasetową;
9. wzywa właściwe komisje do dokładnego śledzenia przebiegu spotkań Koalicji przeciw Amunicji Kasetowej i do brania w nich udziału oraz do przedstawiania sprawozdań z zakresu inicjatyw dotyczących amunicji kasetowej i broni z nią związanej podejmowanych przez Państwa Członkowskie, a także z zakresu działań międzynarodowych związanych z tą bronią;
10. wzywa swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. WPZiB, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich UE, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, prezydentowi Stanów Zjednoczonych oraz Kongresowi Stanów Zjednoczonych.

P6_TA(2004)0049**Iran****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Iranu**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu i swoją decyzję z dnia 10 marca 2004 r. ⁽¹⁾ w sprawie powołania Delegacji Międzyparlamentarnej do spraw stosunków z Iranem,
  - uwzględniając sprawozdanie przedłożone Komisji Praw Człowieka dnia 12 stycznia 2004 r. przez Ambeyi'ego Ligabo, specjalnego sprawozdawcę ds. wolności myśli i słowa,
  - uwzględniając dialog UE-Iran na temat praw człowieka, a zwłaszcza czwartą turę dialogu, która odbyła się w dniach 14 i 15 czerwca 2004 r. w Teheranie, gdzie rząd Iranu zobowiązał się do zwiększenia stopnia poszanowania praw człowieka i wzmocnienia rządów prawa,
  - uwzględniając wytyczne UE w zakresie dialogu na temat praw człowieka,
  - uwzględniając oświadczenie Prezydencji Rady w sprawie Iranu z dnia 18 lipca 2004 r.,
  - popierając wnioski Rady do Spraw Ogólnych i Stosunków Zagranicznych z dnia 11 października 2004 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Konwencję Praw Dziecka ONZ, których Iran jest stroną,
  - uwzględniając fakt, że Iran nie podpisał wciąż Konwencji o zniesieniu wszelkich form dyskryminacji kobiet, oraz że nowy parlament odrzucił projekt aktu prawnego dotyczącego równouprawnienia płci,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze fakt, iż sytuacja w Iranie w zakresie korzystania z podstawowych praw obywatelskich i wolności politycznych uległa pogorszeniu od czasu wyborów parlamentarnych w lutym 2004 r., mimo deklarowanych przez rząd Iranu zobowiązań do promowania tych uniwersalnych wartości,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P5_TA(2004)0166.

⁽²⁾ 12770/04.

Czwartek 28 października 2004

- B. zaniepokojony zwiększającą się liczbą doniesień o egzekucjach dokonywanych z pogwałceniem przyjętych międzynarodowo ustaleń, w tym egzekucjach młodocianych przestępców,
- C. zaniepokojony faktem, że w ostatnich miesiącach zwiększyła się w Iranie liczba akcji skierowanych przeciwko wolności prasy,
- D. zaznaczając, że według Specjalnego Wysłannika ONZ już rok temu wzrosła znacząco liczba zamykanych wydawnictw i osób aresztowanych, osądzonych i skazanych za pokojowe wyrażanie swych opinii,
- E. biorąc pod uwagę doniesienia, że Rada Bezpieczeństwa Narodowego oraz urząd prokuratora publicznego w coraz większym stopniu ingerują w działalność prasy w celu kontrolowania treści przekazywanych wiadomości, oraz że w poszczególnych prowincjach dziennikarze zostali zmuszeni do podawania informacji w narzucony im sposób pod groźbą pozbawienia wolności,
- F. szczególnie zaniepokojony ostatnimi aresztowaniami dziennikarzy publikujących w internecie, z których ośmiu jest wciąż uwięzionych: Omid Memarian, Masoud Ghoreyshi, Javad Gholam Tamayomi, Reza Vatanikhah, Mehdi Derayati, Hanif Mazrooi, Shahram Rafihzadeh, Rozbeh Mir Ebrahimi,
- G. zaniepokojony doniesieniami, że z naruszeniem prawa irańskiego i międzynarodowego zarzuty przeciwko nim nie zostały przedstawione, nieznane jest miejsce ich uwięzienia i odmówiono im kontaktów z adwokatami i członkami rodziny,
- H. mając na uwadze, że według raportów władze Iranu w coraz większym stopniu infiltrują strony internetowe, blokując dostęp do kilkudziesięciu publikacji internetowych oraz politycznych, społecznych lub kulturalnych stron typu weblog; biorąc również pod uwagę fakt, że poprzez represje przeciwko swobodnemu korzystaniu z internetu władze Iranu odbierają obywatelom irańskich jedyne źródło nieocenzurowanej informacji,
- I. przypominając o innych wciąż więzionych dziennikarzach, aresztowanych wyłącznie za czynienie użytku z wolności słowa, zwłaszcza o Akbarze Ganji, Hassanie Yussefim Eshkevarim, Hosseinie Ghazianie, Abbasie Abdim, Rezie Alidjanim, Taghim Rahmanim, Hodzie Rezazadehu-Saberze, Iraj Jamshidim i Ensalfalim Hedayacie,
- J. mając na uwadze przypadek Zahry Kazemi, kanadyjsko-irańskiej fotograf pracującej na zlecenie, która została aresztowana dnia 23 czerwca 2003 r. podczas fotografowania okolicy teherańskiego więzienia Evin i zmarła dnia 10 lipca 2003 r. na skutek krwotoku mózgowego spowodowanego pobiciami,
- K. mając na uwadze zakaz podróżowania nałożony na dziennikarza i działacza na rzecz praw człowieka Emadeddina Baghiego, uniemożliwiający mu wyjazd z Iranu w celu wzięcia udziału w spotkaniach na temat praw człowieka w Europie, Kanadzie i Stanach Zjednoczonych, gdzie miał on otrzymać nagrodę za odwagę w walce z niesprawiedliwością,
- L. podkreślając wyniki analizy przeprowadzonej przez specjalnego sprawozdawcę ONZ Ambeyi Ligabo stwierdzające, że irańskie prawo prasowe i Kodeks karny nie są zgodne z dopuszczalnymi ograniczeniami wyliczonymi w art. 19 ust. 3 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych,
- M. wstrząśnięty publiczną egzekucją przez powieszenie 16-letniej Ateqeh Rajabi sprzed dwóch miesięcy oraz głęboko zaniepokojony doniesieniami, że tylko w zeszłym roku na śmierć skazano 25 nieletnich,
- N. przyjmując z zadowoleniem wyjaśnienia władz irańskich w sprawie 13-letniej Zhili Izadi, rzekomo skazanej na śmierć przez ukamienowanie, oraz jej brata, skazanego na 150 batów, którzy zostali warunkowo zwolnieni bez nadawania sprawie dalszego biegu,
1. stanowczo potępia egzekucję Ateqeh Rajabi i inne przypadki skazania na śmierć i egzekucji w Iranie osób nieletnich;
  2. wzywa władze Iranu do bezzwłocznego zaniechania praktyk kamienowania i zapobieżenia dalszemu stosowaniu kary śmierci wobec nieletnich; ponawia swój sprzeciw wobec kary śmierci w ogóle i wyraża nadzieję, że reforma sądownictwa w Iranie przyniesie zniesienie tej nieludzkiej praktyki;

Czwartek 28 październik 2004

3. wzywa władze Iranu do wykazania, że zamierzają one rzeczywiście wprowadzić w życie deklarowane publicznie moratorium na ukamienowania;
  4. potępia ostatnie samowolne aresztowania dziennikarzy i wzywa władze do uwolnienia wszystkich więźniów osądzonych bądź skazanych za przestępstwa związane z wolnością słowa i myśli;
  5. potępia zakaz podróżowania nałożony na dziennikarza i działacza na rzecz praw człowieka Emadeddiniego Baghiego, jak również na wielu innych obywateli irańskich i wzywa władze Iranu do bezzwłocznego zniesienia tego zakazu;
  6. wzywa parlament irański do dostosowania irańskiego prawa prasowego i Kodeksu karnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, a zwłaszcza do uchylecia wszelkich przepisów uznających za przestępstwo pokojowe wyrażanie opinii, również na łamach prasy;
  7. podkreśla, że specjalny sprawozdawca Komisji Praw Człowieka ONZ ds. wolności myśli i słowa, specjalny sprawozdawca Komisji Praw Człowieka ONZ ds. niezależności sędziów i prawników oraz specjalny sprawozdawca Komisji Praw Człowieka ONZ ds. tortur stwierdzili, że postępowanie przeciwko irańskiemu oficerowi wywiadu, niewinnionemu 24 lipca 2004 r., oskarżonemu o zamordowanie Zahry Kazemi, prowadzone było z naruszeniem międzynarodowych standardów w zakresie uczciwego procesu, ponieważ kluczowe dowody zostały przez sąd zignorowane;
  8. wzywa Sąd Najwyższy Islamskiej Republiki Iranu do wzięcia pod uwagę oświadczenia specjalnego wysłannika Komisji Praw Człowieka ONZ ds. wolności myśli i słowa, specjalnego wysłannika Komisji Praw Człowieka ONZ ds. niezależności sędziów i prawników oraz specjalnego wysłannika Komisji Praw Człowieka ONZ ds. tortur i zagwarantowania jawnych i uczciwych procesów;
  9. wzywa władze Iranu do poszanowania przepisów Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Konwencji Praw Dziecka ONZ, które zakazują wymierzania kary śmierci za przestępstwa popełnione przez osoby, które nie ukończyły 18 roku życia w momencie popełniania zbrodni;
  10. wzywa władze Iranu do zaprzestania aresztowań członków rodzin dziennikarzy i reformatorów;
  11. apeluje do Prezydencji Rady oraz przedstawicieli dyplomatycznych Państw Członkowskich w Iranie o bezzwłoczne podjęcie wspólnych działań w zakresie powyższych kwestii, a zwłaszcza w sprawie natychmiastowego uwolnienia dziennikarzy;
  12. wzywa Radę do przedstawienia w imieniu Unii Europejskiej rezolucji w sprawie pogarszającej się sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie na najbliższym posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ;
  13. wyraża nadzieję, że powołanie Delegacji Międzyparlamentarnej do spraw stosunków z Iranem umożliwi Parlamentowi Europejskiemu podjęcie konstruktywnego dialogu z irańskimi parlamentem (Madżlis) i irańskim społeczeństwem obywatelskim na temat praw człowieka i innych ważnych dla ogółu kwestii;
  14. wzywa Radę i Komisję do uważnego obserwowania rozwoju sytuacji w Iranie i wyrażenia głębokiego zaniepokojenia łamaniem praw człowieka w ramach dialogu UE-Iran na temat praw człowieka;
  15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich UE, Komisji Praw Człowieka ONZ, prezesowi Sądu Najwyższego Islamskiej Republiki Iranu oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.
-